

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5451/07
20.05.2009. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veći sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nade Kljajević i Nevene Miločić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Opštine Novi Pazar, koju zastupa Opštinski javni pravobranilac Opštine Novi Pazar, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Sektor za imovinsko-pravne poslove 07 br.463-02-00441/2004 od 14.05.2007. godine, uz učešće zainteresovnog lica AA, u predmetu izuzimanja građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 20.05.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Sektor za imovinsko-pravne poslove 07 br.463-02-00441/2004 od 14.05.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem ništi se rešenje Odeljenja za urbanizam, imovinsko-pravne, komunalne i stambene poslove Opštinske uprave opštine Novi Pazar 03 br.465-67/04 od 10.10.2006. godine i predmet vraća prvostepenom organu na postupak po primedbama iznetim u obrazloženju ovog rešenja. Rešenjem prvostepenog organa od 10.10.2006. godine odbijen je zahtev AA, BB, VV i dr. iz __ 03 br.465-67 od 22.09.2004. godine za poništaj - izmenu rešenja o izuzimanju Skupštine opštine Novi Pazar 02. br.465-26 od 06.11.1980. godine označeno kao kat.parcela br.aa ul. GG KO DD u površini od 11,04 ara, kao neosnovan.

U tužbi podnetoj Vrhovnom суду Srbije tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede odredaba materijalnog propisa i bitnih povreda postupka. Smatra da je sporna parcela delimično privredna nameni, pa ne стоји konstatacija iz obrazloženja osporenog rešenja da ista parcela uopšte nije privredna nameni. Naime, evidentno je da je u ovom predmetu izuzeto zemljište delimično privredno nameni pa tuženi organ poništavajući rešenje prvostepenog organa pogrešno zaključuje da se deo zemljišta koje nije privredno nameni, u ponovnom postupku vrati ranijim vlasnicima. Smatra da prema Zakonu o planiranju i izgradnji delimično izgrađeno zemljište se ne može vratiti ranijim vlasnicima, zbog čega je tuženi organ pogrešno primenio materijalno pravo poništavajući rešenje prvostepenog organa. Predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresovano lice AA u odgovoru na tužbu ističe da je rešenje tuženog organa od 14.05.2007. godine na zakonu zasnovano.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja u provedenom upravnom postupku utvrđeno je da je pravnosnažnim rešenjem Opštinskog sekretarijata za urbanizam i komunalno stambene poslove SO Novi Pazar 02 br.465-26 od 06.11.1980. godine izuzeta kp.br.aa KO DD u površini od 11,04 ara radi realizacije DUP-a, u cilju otvaranja prilaznog puta i proširenja školskog dvorišta. Takođe je veštačenjem utvrđeno da je izuzeta parcela samo delimično privredna nameni u površini od 291m², odnosno samo deo koji je izuzet za ulicu je priveden nameni dok veći deo površine od 813m² koji je bio predviđena za proširenje školskog dvorišta, nije priveden nameni i na tom delu - u dvorištu nisu izvedeni nikakvi radovi. Tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja stoga zaključuje da su se, prema odredbi člana 86. stav 7. Zakona o planiranju i izgradnji („Službeni glasnik RS“ br.47/03...34/06), stekli uslovi za poništaj prinosnažnog rešenja o izuzimanju navedene parcele, zbog neprivođenja parcele nameni, radi koje je izuzeta i ukazuje da je bez uticaja na odluku u ovoj upravnoj stvari izmena prvobitnog planskog akta. Prema nalazu i mišljenju veštaka od 02.06.2005. godine u spisima predmeta na osnovu utvrđenih činjenica i dokaza sa lica mesta mišljenje komisije veštaka je: „da je kat.parcela br. aa delimično privredna nameni tj. deo koji je izuzet za ulicu je priveden nameni, a deo za proširenje školskog dvorišta nije priveden nameni, već ima tretman ekonomskog dvorišta __-a, odnosno nisu izvršeni nikakvi radovi na terenu u svrhu radi koje je izuzeto“.

Kod ovakvog stanja stvari, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije osporenim rešenjem povređen je zakon na štetu tužioca. Ovo stoga što je radi realizacije DUP-a predmetna parcela samo delimično privredna nameni za deo koji je izuzet za ulicu, dok veći deo u površini od 813m², koji je bio predviđen za proširenje školskog dvorišta nije

priveden nameni, a odredbe člana 86. navedenog zakona odnose se na ostalo građevinsko zemljište, pa se na osnovu stava 7. tog člana zakona može poništiti samo rešenje o izuzimanju tog građevinskog zemljišta, a ne i javnog građevinskog zemljišta. Pri tome tuženi ne navodi na osnovu čega je utvrdio da se ne radi o javnom građevinskom zemljištu, već o ostalom građevinskom zemljištu, a u nalazu veštaka se konstatiše da je opština Novi Pazar donela odluku o određivanju javnog građevinskog zemljišta, koje i nema u spisima, i da se katastarska parcela 810 ne nalazi na spisku građevinskih parcela koje čine javno zemljište a nisu sporne. Zbog toga, sud smatra da nalaz veštaka od 02.06.2005. godine u spisima predmeta nije dovoljno jasan i precizan, kao ni nalog tuženog organa iz dispozitiva osporenog rešenja, s obzirom da se predmet vraća prvostepenom organu na postupak po primedbama iznetim u obrazloženju rešenja, s pozivom na ovaj nedovoljno precizan nalaz i ocenu veštaka. Zbog toga je osporeno rešenje zahvaćeno bitnim povredama odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97), jer činjenice, razlozi i pravni propisi iz obrazloženja osporenog rešenja ne upućuju na odluku datu u dispozitivu, pri čemu dispozitiv, a ni obrazloženje rešenja ne sadrže odluku o žalbi, a u obrazloženju rešenja tuženi samo navodi da prvostepeno rešenje treba poništiti.

U ponovnom postupku tuženi organ je dužan da na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilnom primenom materijalnog propisa, te bez povrede pravila postupka doneše novo na zakonu zasnovano rešenje.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu ove presude na osnovu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. Zakona o upravnim sporovima („Službeni list SRJ“ br.46/96), s tim što su primedbe suda iz ove presude obavezujuće za tuženi organ u smislu člana 61. istog zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 20.05.2009. godine, U.5451/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

JK